

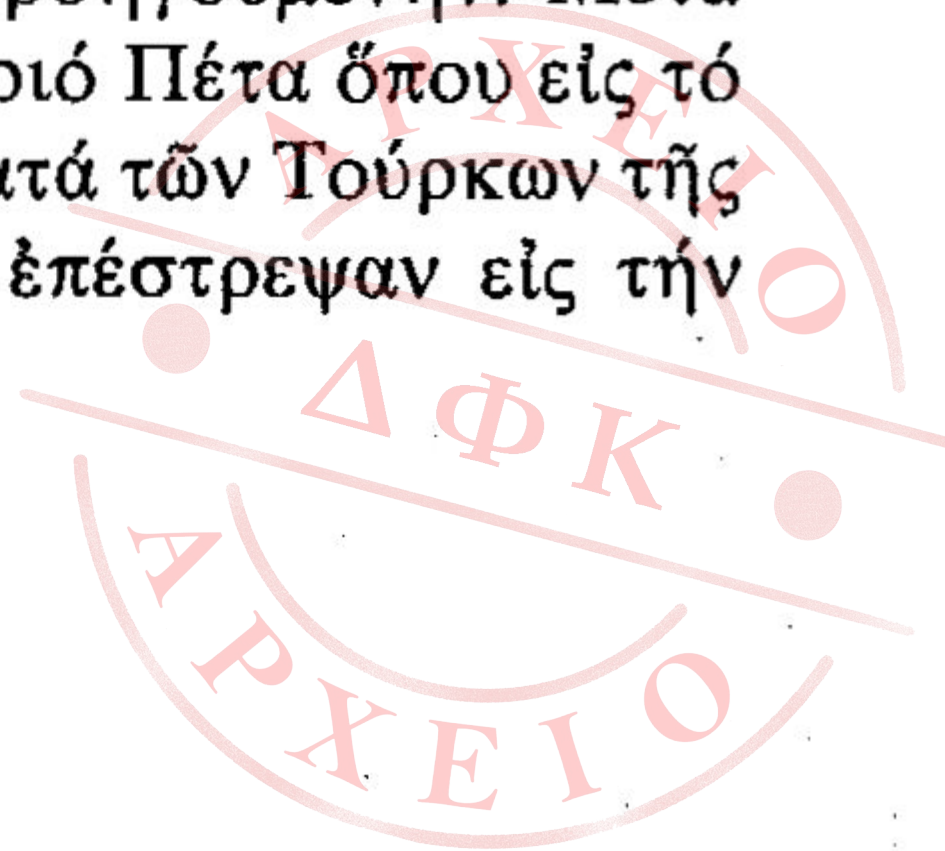
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΗΣ

ΔΗΜ. Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗ

Ο φίλος κ. Γ. Βασταρούχας, από μία ωραία συνήθεια του συχνά στο περιοδικό «Σκουφᾶς» φέρνει μνήμες ἀπ' τήν παλαιά ζωή καί κίνηση τῆς Ἄρτης. Στο τεύχος 48-49 τοῦ 1978 γράφει γιά μία ἐποχή τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου τῆς Ἄρτης καί στό ἱστόρημα του αὐτό θέλω νά προσθέσω καί ἐγώ τά κάτωθι:

Φιλοπρόοδοι κυνηγοί τῆς πόλεως κατά τήν ἀνοιξη τοῦ 1895 ἔλαβον τήν ἀπόφαση νά συστήσουν κυνηγετικόν Σύλλογον καί ἀφοῦ συνέταξαν τό καταστατικόν του κατά μήνα Δεκέμβριον ὑπέβαλον εἰς τό Πρωτοδικεῖον πρός ἔγκρισιν. Εἰς αὐτό διεγράφοντο οἱ κυριώτεροι σκοποί τοῦ Συλλόγου οἱ ὁποῖοι ἦσαν: α) ἡ σωματική ἀνάπτυξις τῶν μελῶν δι' ἐκδρομῶν καί ἄλλων γυμναστικῶν ἀσκήσεων, β) ἡ ἐξάσκησις αὐτῶν εἰς τό καλῶς βάλλειν διά πυροβόλων καί κυνηγετικῶν ὄπλων, γ) ἡ βελτίωσις τῶν εἰδῶν καί μέσων τῆς κυνηγεσίας, δ) ἡ παρακώλησις τῆς κυνηγεσίας τῆς ἐνεργουμένης καθ' ἣν ἐποχὴν αὐτή ἀπαγορεύεται καί ε) ἡ διά διαφόρων εἰδικῶν δημοσιευμάτων διδασκαλία τῶν μελῶν καί τῶν κατοίκων πρός πρόληψιν καί ἀποφυγὴν τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν. Ἐν συνεχείᾳ τά ἐγγραφέντα μέλη συνῆλθαν καί προέβησαν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου καθ' ἃς ἐξελέγησαν ὁ Γεώργιος Α. Ζάγκλης Πρόεδρος, ὁ Βασίλειος Ζήσης ἀντιπρόεδρος, ὁ Στέφανος Ζήσης γραμματεὺς, ὁ Ἀνδρέας Γεωργίου ἔφορος, ὁ Ἡλίας Τσάκαλος Ταμίας καί οἱ Γεώργιος Τζανόπουλος καί Τριαντάφυλλος Παπαδημητρίου σύμβουλοι.

Ἀφοῦ ἐνεκρίθη τό καταστατικόν τοῦ Συλλόγου, τά μέλη αὐτοῦ ἀπεφάσισαν ὅπως τήν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, 24 Μαρτίου 1896 τελέσουν καί ὡς πρώτην ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως, ἐπισήμως τήν φορά αὐτήν τά ἐγκαίνια τοῦ Συλλόγου. Ἐτσι τήν 5ην μ.μ. τῆς ἡμέρας ἐκείνης παρουσία τῶν μελῶν καί μεγάλου πλήθους συμπολιτῶν τῶν, ἐψάλη ἀγιασμός ὑπό τοῦ ἱερέως Διονυσίου Ρηγίδη καί ἐξεφώνησε λόγον ὁ Πρόεδρος Γεώργιος Ζάγκλης ἀναπτύξας τούς σκοπούς τοῦ Συλλόγου καί τήν πορείαν πού θά ἀκολουθήσῃ. Τήν ἐπομένην 25ην Μαρτίου, ἡμέραν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς, ὅλα τά μέλη ἐν σώματι προηγουμένων τῶν σημαιῶν του καί περί ὥραν 10ην π.μ. μετέβησαν εἰς τόν Ναόν τῆς Μητροπόλεως ἔνθα ἐψάλη δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου καί ὅπου ἐξεφώνησε λόγον πανηγυρικόν ὁ καθηγητής Γ. Χαραλάμπους. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου καί τῶν μελῶν του, τά ὁποῖα ἐκινήθησαν δραστηρίως τήν χρονιά ἐκείνην ἡ Ἐθνική Ἑορτή ἐωρτάσθη ἐπισημότερα ἀπό κάθε ἄλλην προηγουμένην. Μετά μεσημβρίαν ὅλα τά μέλη τοῦ Συλλόγου μετέβησαν εἰς τό χωριό Πέτα ὅπου εἰς τό ἐκεῖ κενοτάφιον τῶν πεσόντων Ἑλλήνων καί Φιλελλήνων κατά τῶν Τούρκων τῆς 4ης Ἰουλίου 1822, κατέθεσαν στέφανον. Ἀργά τό βράδυ ἐπέστρεψαν εἰς τήν πόλιν.

Ἐπειδή κατά τήν ἐποχὴν ἐκείνην ἔγιναν καί οἱ πρῶτοι ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες εἰς τὰς Ἀθήνας, τοῦτο ὤθησεν τήν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου νά προκηρύξη διαγώνισμα πεζοπορίας ἀπό Ἄρτης μέχρι Ζούτου διά τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, 31 Μαΐου 1896. Εἰς τό ἀγώνισμα τοῦτο ἔλαβον μέρος δέκα πέντε μέλη τοῦ Συλλόγου καί ὁ πρῶτος ἐβραβεύθη μέ στέφανον ἐξ ἐλαίας. Τάς ἡμέρας ἐκείνας ἐπισημάνθη καί ὁ χώρος ὅπου θά ἤρχιζεν ἡ ἀνέγερση τοῦ Σκοπευτηρίου τοῦ Συλλόγου.

Ἀλλά αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου δέν ἐσταμάτησαν ἐδῶ. Τήν 7ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους πρὸς ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος ὁ Σύλλογος πολὺ πρωΐ ἐξεκίνησεν καί μετέβη εἰς τό χωρίον τοῦ Πέτα, διά νά τιμήσῃ καί πάλιν τήν μνήμην τῶν ἐκεῖ πεσόντων φίλων τῆς Ἑλλάδος Εὐρωπαίων. Ἀφοῦ ἔφθασε ἐτέλεσε δαπάναις του μνημόσυνον εἰς τήν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί ἀκολουθῶς ἀνῆλθον, ἅπαντα τά μέλη αὐτοῦ καί πλῆθος τῶν κατοίκων, εἰς ὕψωμα ὅπου τό κενόταφιον τῶν πεσόντων κατά τήν μάχην τοῦ Πέτα καί ἐστεφάνωσαν αὐτό. Ὁ Γυμνασιάρχης Σπ. Καλέλλης ἐξεφώνησεν τόν κατάλληλον λόγον. Μετά ταῦτα κατῆλθον εἰς τήν πλατείαν τοῦ χωριοῦ ὅπου διεσκέδασαν καθ' ὅλην τήν ἡμέραν. Κατά τό βράδι τραγουδώντας καί προηγουμένων τῶν σημαιῶν τῶν χωρῶν ἐκ τῶν ὁποίων κατήγοντο οἱ Φιλέλληνες ἐπέστρεψαν εἰς τήν πόλιν.

Ἦταν τοιαύτη ἡ ἐντύπωση τῶν μελῶν ἀπό τήν ἐκτέλεση τοῦ Ἐθνικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος ὥστε ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἔλαβε ἀπόφαση ὅπως κάθε χρόνο τήν ἴδια ἡμέρα στό Πέτα τελεῖ μνημόσυνο εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀειμνήστους φιλέλληνας. Μετά τόν Κυνηγετικόν Σύλλογον ἰδρύθη εἰς τήν Ἄρταν καί ὁ Ἀμβρακιωτικὸς Σύλλογος. Ἀλλά περί αὐτοῦ ἄλλοτε.

Ἀπό τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου Ἄρτης ἀναφέρομεν καί τά ἐπόμενα: Τό πρωΐ τῆς 25ης Μαρτίου 1900 ὅλα τά μέλη τοῦ κυνηγετικοῦ Συλλόγου συνεφώνησαν ὅπως κατά τὰς μεσημβρινὰς ὥρας μεταβῶσι εἰς Πέτα καί στεφανώσουν τό ἐκεῖ κενόταφιον τῶν πεσόντων κατά τήν μάχην τοῦ Πέτα τό 1822 καί κατά τὰς μάχας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1854, ἐλλήνων καί φιλελλήνων. Ἀκολουθῶς ἀφοῦ παραμείνουν μέχρι ἀργά τό ἀπόγευμα εἰς τό Πέτα κατά τό βράδι ἐπιστρέφουν εἰς τήν πόλιν λαμπαδοφοροῦντες. Συνεφωνήθη δέ μέ τόν Ἡπειρωτικόν Σύλλογον «Σκουφᾶς» ὅπως, καθ' ὠρισμένην ὥραν εἰς τήν εἴσοδον τῆς πόλεως τοὺς ὑποδεχθοῦν τά μέλη τοῦ Συλλόγου «Σκουφᾶς» καί ἡ Φιλαρμονική καί τότε ὅλοι μαζί εἰσέλθουν εἰς τήν πόλιν. Ἡ ἐνσκήψασα ὅμως κατά τήν μεσημβρίαν ραγδαία βροχὴ ἐματαίωσε τό πρόγραμμα. Ἦθελαν μέ τήν ἐκδήλωσιν αὐτὴν νά ἐορτάσουν καί τήν ἐπέτειον τῆς συστάσεως τοῦ Συλλόγου των.

Ἀλλά δέν παραιτήθησαν τοῦ σκοποῦ των. Ἀπεφάσισαν τόν ἐορτασμόν διά τήν Κυριακὴν 7η Μαΐου 1900, ὅτε ἀπό τό πρωΐ τά μέλη τοῦ Συλλόγου των ἐξέδραμον εἰς τήν Μονὴν τοῦ Θεοτοκίου. Ἐκεῖ ἐγλέντησαν καθ' ὅλην τήν ἡμέραν. Προσεκάλεσαν δέ εἰς τό παραταθὲν κάτω ἀπὸ τοὺς ἐλαιώνας μεσημβρινόν γεῦμα τόν Νομάρχην Ἄρτης, τόν Δήμαρχον, τόν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου «Σκουφᾶς» καί ἄλλους ἐπισήμους τῆς πόλεως. Κατά τό ἑσπέρας λαμπαδοφοροῦντες ἐκίνησαν νά ἐπιστρέψουν εἰς τήν πόλιν. Εἰς τήν θέσιν τοῦ παλαιοῦ Σκοπευτηρίου ὅπου καί οἱ παλαιές λεῦκες τοὺς περίμενε ἡ φιλαρμονική τῆς πόλεως καί τότε, ἐπίσημοι, μέλος τοῦ Συλλόγου καί ὁ συγκεντρωθεὶς λαὸς εἰσῆλθον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς συνεχῶς παιανιζούσης μουσικῆς εἰς τήν πόλιν.